

Soi Con Báo Thù

Contents

Soi Con Báo Thù	1
1. Giới Thiệu	1
2. Mở Đầu	2

Soi Con Báo Thù

Giới thiệu

Có người từng nói: ‘Người đàn ông càng lạnh lùng quyết đoán thì khi yêu sẽ càng ngu ngốc điên cuồng.’

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/soi-con-bao-thu>

1. Giới Thiệu

Có người từng nói: ‘Người đàn ông càng lạnh lùng quyết đoán thì khi yêu sẽ càng ngu ngốc điên cuồng.’

Nhìn lại bản thân, anh cảm thấy điều này là vô cùng chính xác.

Nghĩ mà xem, ai có thể ngờ được một đại thiếu gia kiêu ngạo luôn coi trời bằng vung, một Tổng giám đốc ngang tàn máu lạnh thành tính trước mặt người con gái mình yêu lại không khác gì chú cún con vầy vầy cái đuôi lấy lòng chủ nhân? Ách... cái liên tưởng này có vẻ hơi kì quái, nhưng mà quả thật bản thân anh chính là thế thâm như vậy đấy.

... Năm 12 tuổi tự phong mình làm vú em, từ đó một ngày ba bữa chính hai bữa phụ của cô đều do tự tay anh chăm lo.

... Năm 13 tuổi thăng cấp thành thầy giáo, è cổ công cô đi trên con đường học vấn đầy gian nan.

... Năm 15 tuổi nhất thời mềm lòng đồng ý để cô nuôi thú cưng, từ đó về sau anh phải chăm sóc cho hai đứa nhỏ.

... Năm 18 tuổi hưng phấn kéo cô cùng chạy bộ buổi sáng rèn luyện sức khỏe, thực chất là muốn bồi đắp tình cảm, kết quả cô dựa vào gốc cây ngủ ngon lành, mặc kệ anh bơ vơ giữa con đường vắng vẻ.

... Năm 25 tuổi, anh khó khăn lắm mới rút ra được một ngày nghỉ dẫn cô đi chơi, thế mà cô từ đầu đến cuối không ngừng thao thao bất tuyệt về người bạn nam cùng lớp làm anh phát điên.

Haizzzz... Tóm lại, hành trình theo đuổi bạn gái của anh hết sức cam go vất vả. Chưa kể đến cô gái này còn có thật là nhiều khúc mắc trong quá khứ cần từ từ gỡ bỏ. Nhưng mà không sao, anh có tiền có quyền, có thể để cho cô tùy ý lợi dụng từng chút từng chút trừng trị tất cả những kẻ khốn kiếp từng tổn thương cô gái của anh.

Chỉ là... cô có từng yêu anh không, dù chỉ là một chút thôi?

2. Mở Đầu

Hôm nay là ngày vô cùng đặc biệt, đặc biệt tới nỗi toàn bộ thành phố A đều như khoác trên mình tấm áo mới với bao cảm xúc phức tạp, đặc biệt là giới thượng lưu. Bởi vì, hôm nay sẽ diễn ra lễ đính hôn của Đỗ Kiều Kiều và Phùng Gia Viễn - cũng chính là ngày kết thân của hai gia tộc lớn nhất nhì thành phố A.

Lễ đính hôn được tổ chức hết sức long trọng, mà địa điểm là hội trường cao cấp tại khách sạn sáu sao sang trọng nhất vùng. Không gian được trang hoàng rực rỡ mà không mất đi vẻ trang nhã. Khách mời toàn những nhân vật lớn trên thương trường, thỉnh thoảng còn có thể thấy một vài vị quan chức cấp cao đến chúc mừng. Ngay cả đội ngũ nhân viên phục vụ cũng được tuyển chọn và huấn luyện kỹ càng, mỗi động tác cử chỉ đều lưu loát cẩn trọng. Tất cả đều ở mức cao cấp nhất, hoàn mỹ nhất, như vậy cũng đủ thấy Đỗ Kiều Kiều và Phùng Gia Viễn được nuông chiều như thế nào, hay nói đúng hơn là hai nhà Đỗ - Phùng coi trọng mối quan hệ hợp tác này đến mức độ nào.

Giữa không khí vui tươi có phần cứng nhắc này, hai nhân vật chính thân mật khoác tay cùng nhau bước đến vị trí trung tâm. Không thể không nói, hai người này quả thực giống như hoàng tử và công chúa bước ra từ trong truyện cổ tích, bất kể diện mạo hay xuất thân đều vô cùng xứng đôi.

Phùng Gia Viễn vốn nổi tiếng là vị thiếu gia có bề ngoài xuất chúng nhất thành phố A, mỗi lần xuất hiện đều khiến trái tim các thiếu nữ xôn xang thật là lâu.

Còn Đỗ Kiều Kiều - đại tiểu thư nhà họ Đỗ lừng danh, từ năm 10 tuổi đã bắt đầu được người ta ưu ái phong cho danh hiệu tiểu mỹ nhân. Tuy rằng nhan sắc không quá vượt trội so với những tiểu thư cùng tuổi nhưng chính vẻ dịu dàng ngoan ngoãn lại khiến người đối diện không thể không có cảm tình.

Hai người đi một vòng chào hỏi các vị khách có mặt hôm nay, sau đó mới trở lại vị trí trung tâm, theo sự sắp xếp của người dẫn chương trình chuẩn bị trao nhẫn.

Gia Viễn nhẹ nhàng lấy chiếc nhẫn kim cương trong hộp gấm ra, ngón tay vừa chạm vào bề mặt kim loại mát lạnh bỗng nhiên ngẩn người, không rõ đang suy nghĩ cái gì.

Thấy anh chần chừ, Kiều Kiều có chút không vui, nhưng ngại nhiều người nên cũng không tiện thể hiện ra, chỉ nhỏ giọng gọi.

- Anh Gia Viễn!

Anh định thần, mỉm cười nhàn nhạt vươn tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, chuẩn bị luồn chiếc nhẫn vào.

Cũng chính tại lúc này...

Giữa không khí vui tươi, ngay tại thời khắc hạnh phúc nhất, khi đôi nam nữ đang chuẩn bị tín vật định tình, thì một giọng nói trong trẻo bỗng vang lên cách đó không xa.

- Đợi một chút!

Thanh âm ấy giống như những nốt nhạc êm dịu tới từ thiên đường khiến người ta nghe mà ngọt ngào tới tận tim.

Và cũng chính âm thanh thuần khiết ấy đã phá hỏng giây phút thiêng liêng nhất của lễ đính hôn được vô số người mong chờ này.

Sau phút tĩnh lặng, mọi ánh mắt đều đổ dồn về nơi phát ra tiếng nói. Chỉ thấy một cô gái đang đứng đó, vóc dáng mềm mại, khuôn mặt dù không trang điểm vẫn xinh đẹp đến mức khiến người ta hít thở không thông. Nếu như không phải trang phục trên người cô quá mức giản dị, rất có thể mọi người đã lầm tưởng cô là một nàng tiên ham chơi lạc bước xuống nhân gian. Cô lẳng lặng đứng ở đó, bên cạnh là chiếc va li màu đen cỡ lớn, có lẽ vừa mới trải qua một chuyến đi dài.

Mọi người có chút không hiểu, nhưng chẳng ai thừa hơi đi quan tâm tới chuyện nhà người khác, trong mắt chỉ toàn là thái độ chờ xem kịch vui.

Mà lúc này, cô gái xinh đẹp như thiên sứ chậm rãi ngẩng đầu nhìn xung quanh hội trường được trang hoàng tỉ mỉ với ánh mắt mơ hồ, cuối cùng mới nhìn đến hai nhân vật chính của buổi tiệc, đôi mắt long lanh dường như được phủ thêm một tầng u buồn, đôi môi đỏ mọng khẽ mấp máy.

- Em... trở về rồi!

Thanh âm kia, ánh mắt kia, tất cả đều mang nét buồn thương nhàn nhạt khiến Gia Viễn chấn động. Anh không thể tin nhìn cô gái phía trước chằm chằm.

Là cô...

Đúng là cô...

Cô đã trở lại...

Thật sự đã trở về rồi...

Nhưng mà...

Anh quay đầu nhìn người con gái bên cạnh, tuy nhan sắc không bằng cô gái phía trước nhưng dáng vẻ lại dịu dàng hiền thực khiến người ta phải thương tiếc.

Kiều Kiều cũng đang ngẩng đầu nhìn anh, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt đỏ hoe mang theo hơi nước. Cô dường như muốn nói gì đó, đôi môi mấp máy thật lâu nhưng không thể thốt nên lời, cuối cùng chỉ có thể bất lực cúi đầu, chờ đợi phản ứng của anh.

Phía xa, cô gái kia vẫn chăm chú nhìn về hướng này, thấy anh cúi đầu nhìn người bên cạnh, ánh mắt chợt ảm đạm, khóe miệng hơi cong lên, thanh âm thật dễ nghe lại truyền tới.

- Em chỉ đến để nói với anh một câu, chúc anh hạnh phúc! - Nói rồi, cô xoay người, kéo va li rời đi, nhẹ nhàng, tao nhã, giống hệt như lúc xuất hiện.

Nhưng anh lại không thể bình tĩnh được như vậy. Cô chúc phúc cho anh? Anh có thể hạnh phúc được ư? Không, không thể, trừ phi người bên cạnh anh là cô.

Ngay khi bóng lưng cô vừa khuất, anh như bừng tỉnh, đẩy mạnh người con gái bên cạnh ra, không thèm để ý đến sắc mặt tái mét của Kiều Kiều, lập tức chạy đi.

Kiều Kiều bị anh đẩy ngã trên mặt đất, ánh mắt ngơ ngác nhìn lễ đính hôn hoàn hảo của mình chỉ vì sự xuất hiện của một người con gái xa lạ mà bị phá tan tành, có chút không thể tin được, trong ánh mắt thoáng xoẹt qua tia căm hận.

...

Cách đó không xa, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn tình hình hỗn loạn bên kia, bờ môi đỏ mọng hài lòng nhếch lên.

Aizzz... Không ngờ sức ảnh hưởng của cô lại lớn như vậy. Ai kêu người đàn ông ngu ngốc kia lại yêu cô đến choáng váng chứ ha ha ha...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/soi-con-bao-thu>